

проблема всього суспільства. Як сказав Джим Сінклер (високофункціональний аутист, активіст руху за права аутистів, який разом з колегами у 1992 році заснував Autism Network International – правозахисну організацію, що займається захистом прав людей з РАС): «Трагедія не в тому, що ми є, а в тому, що у вашому світі немає місця для нас».

Отже, ми не маємо права забувати, що з люди розладом аутичного спектру мають право на повноцінне життя, освіту, підтримку. А ще – більшість з них володіє величезним творчим потенціалом, який суспільство не повинно втрачати.

ЛІТЕРАТУРА

1. Дружинська О. В. Досвід абілітаційної роботи з дітьми, хворими на аутизм. *Архів психіатрії*. 2002. № 3 (30). С. 54–58.
2. Іванова І. Б. Соціально-психологічні проблеми дітей-інвалідів. Київ : Логос, 2000. 85 с.
3. Корекційно-розвивальні методики для роботи з дітьми з аутизмом : метод. рекомендації. / уклад. Литвяк Д. М., Зленко Л. О. Чернігів : Чернігів. обласний ін-т післядипл. пед. освіти імені К. Д. Ушинського, 2020. 78 с.
4. Скрипник Т. В. Феноменологія аутизму : монографія. Київ : Вид-во «Фенікс», 2010. 320 с.

СОЦІАЛЬНА РОБОТА В СИСТЕМІ КУЛЬТУРНО-ДОЗВІЛЛЕВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Терещенко Л. В.

*Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка
tereshenk@gmail.com*

Мета статті – розкрити особливості соціальної роботи в сфері культурно-дозвіллевої діяльності, та показати її значення для розвитку особистості індивіду.

Практика соціальної роботи зумовлена необхідністю використання різних підходів та технологій у процесі впливу на життєвий простір клієнта, з метою його поліпшення. Основною рисою соціальної роботи є формування, здійснення й реабілітація життєвих сил людини. Культурно-дозвіллева діяльність займає одне з важливих місць у практиці соціальної роботи, тому питання, що розглядаються у даній статті, є завжди актуальними.

Коли заходить мова про соціальну роботу, частіше за все мається на увазі надання допомоги в складних життєвих ситуаціях, коли порушені права особистості або не задовольняються її базові потреби.

Соціальна робота в культурно-дозвіллевій діяльності є одним зі значних напрямків в цій професії. Системне розуміння різних проблем, які виникають, як на індивідуальному, так і на груповому і загальносоціальному рівнях, передбачає націленість соціальної допомоги на забезпечення повної самореалізації особистості, включаючи розвиток та реалізацію її духовних потреб.

Особливістю соціальної роботи в культурно-дозвіллевій сфері, яка відрізняє її, зокрема від дії інститутів освіти і культури полягає у тому, що:

– соціальна робота виступає як свого роду соціальний менеджмент, який встановлює і оптимізує зв'язок між індивідом і культурно-дозвіллевою сферою, допомагає клієнту в пошуку якісних послуг у даній сфері;

– соціальна робота ставить більш широкі цілі, ніж вказані інститути, а саме: забезпечити стабільне соціальний добробут своїх підопічних, допомогти захистити права свого клієнта, та комплексну реалізацію його потреб;

– маючи спеціальну професійну підготовку, спеціаліст з соціальної роботи, в процесі організації залучення своїх клієнтів в культурно-дозвіллеву діяльність, може паралельно діагностувати існуючі соціальні проблеми, аналізувати їх та запропонувати можливе рішення;

– спеціаліст з соціальної роботи володіє такими організаційними, науково-методичними, технологічними та іншими ресурсами, які можуть бути не доступні представникам інших професій.

ЛІТЕРАТУРА

1. Паскаль О. В. Соціальна робота в сфері дозвілля: навч. посіб. Одеса: Поліграф, 2007. 120 с.

2. Соціально-культурна цінність дозвілля та його роль у формуванні особистості в позашкільному навчальному закладі: метод. посіб. Кривий ріг, 2019. 37 с.

ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕМОЦІЙНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ ДІТЕЙ ТА ПІДЛІТКІВ

Толмачева В. І.

*Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка
valeraaamarkova@gmail.com*

Актуальність проблеми зумовлена тим, що реалії становлення та розвитку нашої держави характеризуються входженням України в європейський освітній простір,